

med ham. Han lagde saaledes i den Grad Vægten paa en god Løsning, at han skød det økonomiske mere til Side, end man er vant til at høre fra konservativ Side. Det ærede Medlem fremsatte Udtalelser om Kartoffelspørgsmaalets Løsning, som vidner om en mægtig Udvikling i Opfattelsen paa konservativ Side af, hvor nødvendig offentlig Indgriben er i disse Tider. Men naar det ærede Medlem nu mener, at Kartoffelspørgsmaalet ikke blot bør løses ved offentlig Indgriben — hvad vi jo alle sammen er enige om her i Tinget for Øjeblikket —, men at det absolut skal ske ved en Statscentralisering, saa er jeg ikke sikker paa, at det ærede Medlem har Ret. Jeg tror, det er en rigtigere Opfattelse, som er kommet til Udtryk gennem Rigsdagens hidtidige Beslutninger, at Kartoffelforsyningen utvivlsomt paa Grund af Kartofflernes vanskelige Opbevaring og mange andre Forhold er en af de vanskeligste Opgaver, der overhovedet findes — at det er en af de vanskeligste har jo vist sig overalt i alle Lande. Jeg tror, det er rimeligt, at denne Opgave løses ved en Samvirken af Stat og Kommune. Og jeg kan ikke erkende, at den i Aar er løst gennemgaaende daarligt her i Landet. Jeg vil tværtimod hævde, at hvis man undersøger, hvorledes Kartoffelspørgsmaalet har været løst herhjemme i Aar, og sammenligner det med andre Lande, har Spørgsmaalet gennemgaaende været løst endog saa særdeles tilfredsstillende her i Landet. Hvis man f. Eks. vil undersøge, hvorledes Kartoffelforsyningen har været i Hovedstaden i Aar sammenlignet med tidligere Aar, da vi ikke var kommet saa vidt frem med Hensyn til det offentlige Indgriben, saa maa man erkende, at i Aar har Kartoffelspørgsmaalet været løst tilfredsstillende i Hovedstaden. Der er altsaa visse Kommuner, som det af en eller anden Grund er glippet for; men ikke skal jeg dømme disse Kommuner, navnlig saa længe jeg ikke kender, hvilke Grunde der kan have været for dem dertil. Man har ikke, fordi der maaske er enkelte Landkommuner og enkelte Bykommuner, som nu i Juni Maaned paa et Tidspunkt, da de nye Kartoffler og Grøntsager i det hele taget allerede begynder at komme frem til Hjælp for Befolkningens Forsyning paa dette Omraade, har visse Vanskeligheder, Loy til at sige, at Kartoffelspørgsmaalet i Almindelighed ikke har været løst tilfredsstillende her i Landet i Aar.

Det ærede Medlem (Ulrich) vendte tilbage til Spørgsmaalet om Smørmærkerne. Men jeg beder stadig om at maatte vente med at udtale mig om dette Spørgsmaal, indtil jeg — forhaabentlig snart — forelægger Lovforslaget om Kødordningen; da kan jeg gøre det paa en bedre begrundet Maade. Men jeg vil dog gerne sige, at jeg tror ikke, det er heldigt, at man her fra Talerstolen saa stærkt fremhæver, at det er nødvendigt at foretage en Ekstrauddeling af Smørmærker, fordi der er sket Brud paa Reglerne i Loven om Folkets Smørforsyning. Thi hvis man i Almindelighed fik den Opfattelse, at man ikke behøvede at overholde Rationeringsreglerne, men at man blot kunde tære løs paa Beholdningerne og tage Forskud paa Fremtiden — der vilde nok altid være noget at uddele —, vilde vi i mangfoldige Tilfælde komme til at staa saaledes, at vi i det afgørende Øjeblik ikke havde Forraad til Raadighed. Og jeg vil straks sige til det ærede 6te Medlem for Præstø Amt (Ulrich), at jeg tror ikke, at Forholdene med Hensyn til Smørproduktionen ligger saaledes, at vi, naar vi skal løse de Opgaver tilfredsstillende, som Smørret har her i Landet, vil være i Stand til at komme igennem paa den af det ærede Medlem anviste Maade. Men dette vil jeg altsaa bedre kunne udtale mig om senere.

Anden Viceformand (*Alfred Christensen*): Folketingsmand Martin Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Den højtærede Minister udtalte, at det Venstre vilde, var at skabe en bestemt Form for Reguleringen, medens Ministerens Forslag stillede Kommunerne frit. Jeg vil heroverfor bemærke, at den højtærede Minister i Lovforslaget siger, at Reguleringen kan ordnes paa to Maader: Der kan indføres Regulering for alle, og man kunde passende føje til, at det ser man helst, thi alle, som har fulgt Forhandlingerne, ved, at det har været Ministerens og de Radikales og Socialdemokraternes Ønske — og Lovforslaget er et Udtryk herfor —, at man skulde gaa over til en almindelig kommunal Regulering; at det er hele Lovforslagets Forudsætning, er saa givet, som at 2 og 2 er 4. Med Hensyn hertil siger vi: Kommunal Regulering i al Almindelighed vil vi fraraade, vi vil i Stedet sætte en Statsregulering, og derigennem opfylder vi § 1 Litra a. Saa foreslaar vi dernæst ganske